

UOHSX00FJO9V

PŘEDSEDA ÚŘADU PRO OCHRANU HOSPODÁŘSKÉ SOUTĚŽE

ROZHODNUTÍ

Spisová značka: ÚOHS-R0041/2019/VZ

Číslo jednací: ÚOHS-42138/2021/163/PMo

Brno 6. 1. 2022

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 25. 2. 2019 doručeném Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže téhož dne navrhovatelem –

- **Microshop, s.r.o.**, IČO 26165031, se sídlem Pod Marjánkou 4, 169 00 Praha 6, právně zastoupeným na základě plné moci ze dne 28. 11. 2018 JUDr. Robertem Falbrem, advokátem ev. č. ČAK 11907, místem podnikání Kopeckého 1326/47, 169 00 Praha 6,

proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže ze dne 8. 2. 2019, č. j. ÚOHS-S0522/2018/VZ-04135/2019/532/KSt vydanému ve správním řízení ve věci přezkumu úkonů zadavatele –

- **Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení**, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5,

učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „**ČSSZ – Obměna Blade serverů – 2018**“, zadávané v otevřeném řízení, jehož oznámení bylo odesláno k uveřejnění dne 10. 10. 2018 a uveřejněno ve Věstníku veřejných zakázek dne 15. 10. 2018 pod ev. č. Z2018-034866, ve znění opravy uveřejněné dne 29. 10. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 13. 10. 2018 pod ev. č. 2018/S 198-447218, ve znění opravy uveřejněné dne 30. 10. 2018 pod ev. č. 2018/S 209-477392,

jsem podle § 152 odst. 5 ve spojení s § 90 odst. 4 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů a ve spojení s § 257 písm. j) zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání

veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů, na základě návrhu rozkladové komise jmenované podle § 152 odst. 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č. j. ÚOHS-S0522/2018/VZ-04135/2019/532/KSt ze dne 8. 2. 2019

r u š í m

a správní řízení zahájené na návrh navrhovatele – Microshop, s.r.o., IČO 26165031, se sídlem Pod Marjánkou 4, 169 00 Praha 6, právně zastoupeného na základě plné moci ze dne 28. 11. 2018 JUDr. Robertem Falbrem, advokátem ev. Č. ČAK 11907, místem podnikání Kopeckého 1326/47, 169 00 Praha 6 – ze dne 21. 12. 2018, vedené Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – České republiky – České správy sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5 – učiněných při zadávání veřejné zakázky s názvem „ČSSZ – Obměna Blade serverů – 2018“ v otevřeném řízení, přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 10. 2018 pod ev. č. Z2018-034866, ve znění opravy uveřejněné dne 29. 10. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 13. 10. 2018 pod ev. č. 2018/S 198-447218, ve znění opravy uveřejněné dne 30. 10. 2018 pod ev. č. 2018/S 209-477392,

z a s t a v u j i.

ODŮVODNĚNÍ

I. Zadávací řízení a správní řízení vedené před Úřadem pro ochranu hospodářské soutěže

1. Zadavatel – Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, IČO 00006963, se sídlem Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5 (dále jako „**zadavatel**“) – odeslal dne 10. 10. 2018 k uveřejnění ve Věstníku veřejných zakázek oznámení o zahájení zadávacího řízení, čímž bylo podle zákona č. 134/2016 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon**“¹) zahájeno zadávací řízení za účelem zadání veřejné zakázky s názvem „ČSSZ – Obměna Blade serverů – 2018“ v otevřeném řízení, přičemž oznámení o zahájení zadávacího řízení bylo ve Věstníku veřejných zakázek uveřejněno dne 15. 10. 2018 pod ev. č. Z2018-034866, ve znění opravy uveřejněné dne 29. 10. 2018, a v Úředním věstníku Evropské unie uveřejněno dne 13. 10. 2018 pod ev. č. 2018/S 198-447218, ve znění opravy uveřejněné dne 30. 10. 2018 pod ev. č. 2018/S 209-477392 (dále jako „**veřejná zakázka**“).
2. Ze zadávací dokumentace (konkrétně pak čl. 2 bodu 2.1) plyne, že „[p]ředmětem plnění veřejné zakázky je dodávka blade serverů (dále jen „**Předmět plnění**“) [v tomto rozhodnutí nadále jako „**předmět plnění**“ – doplněno předsedou Úřadu]. *Podrobnosti předmětu plnění veřejné zakázky jsou uvedeny v příloze č. 2 této zadávací dokumentace, kterou tvoří závazný*

¹ Pokud je v tomto rozhodnutí uveden odkaz na zákon, jedná se vždy o znění účinné ke dni zahájení šetřeného zadávacího řízení v daném případě ve smyslu ustanovení § 56 odst. 1 zákona v návaznosti na ustanovení § 273 zákona.

vzor kupní smlouvy (dále jen „**Smlouva**“ nebo „**Závazný vzor smlouvy**“) [v tomto rozhodnutí dále jako „**smlouva**“ – doplněno předsedou Úřadu].“

3. Zadavatel dále v čl. III bodě 8 smlouvy (viz výše) uvedl mj. následující: „[p]rodávající je povinen Kupujícímu společně s předmětem plnění podle čl. I odst. 1 písm. a) této Smlouvy dodat a předat též veškeré doklady, které jsou nutné k jeho převzetí a řádnému užívání, a to zejména provozní dokumentaci v českém, anglickém, popř. německém jazyce, uživatelské manuály, certifikáty shody, povolení k distribuci na území České republiky a další obdobné dokumenty, které jsou obvykle k takovému druhu plnění dodávány, **včetně potvrzení výrobce (anebo jeho oficiálního zastoupení pro území České republiky), že veškeré komponenty, které jsou součástí předmětu plnění podle čl. I odst. 1 písm. a) této Smlouvy, jsou nové (tj. nepoužité, resp. nerepasované)** [zvýrazněno předsedou Úřadu]. Absence těchto dokumentů bude Kupujícím považována za vadně poskytnuté plnění a bude důvodem pro výsledek akceptačního řízení podle odst. 5 písm. b) tohoto článku této Smlouvy, tj. se závěrem „Neakceptováno.“
4. Dne 29. 11. 2018 doručil navrhovatel – Microshop, s.r.o., IČO 26165031, se sídlem Pod Marjánkou 4, 169 00 Praha 6, právně zastoupený na základě plné moci ze dne 28. 11. 2018 JUDr. Robertem Falbrem, advokátem ev. č. ČAK 11907, místem podnikání Kopeckého 1326/47, 169 00 Praha 6 (dále jen „**navrhovatel**“) – do datové schránky zadavatele námítky proti zadávací dokumentaci ze dne 28. 11. 2018. Zadavatel rozhodnutím ze dne 13. 12. 2018 uvedené námítky navrhovatele odmítl, kdy dotčené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno téhož dne.
5. S ohledem na to, že navrhovatel nepovažoval právě uvedené rozhodnutí zadavatele o námítkách navrhovatele za učiněné v souladu se zákonem, podal dne 21. 12. 2018 návrh na zahájení správního řízení ve věci přezkoumání úkonů zadavatele (dále jako „**návrh**“) k Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jako „**Úřad**“) příslušnému podle § 248 zákona k výkonu dozoru nad dodržováním pravidel stanovených zákonem a zadávacími podmínkami pro zadání podlimitní a nadlimitní veřejné zakázky, včetně koncese s výjimkou koncesí malého rozsahu podle § 178, a pro zvláštní postupy podle části šesté zákona. Na základě návrhu bylo zahájeno správní řízení vedené před Úřadem pod sp. zn. ÚOHS-S0522/2018/VZ.

II. Napadené rozhodnutí

6. Úřad dne 8. 2. 2019 vydal rozhodnutí č. j. ÚOHS-S0522/2018/VZ-04135/2019/532/KSt (dále jako „**napadené rozhodnutí**“), kterým zamítl návrh navrhovatele ve smyslu § 265 písm. a) zákona, neboť nebyly zjištěny důvody pro uložení nápravného opatření. Úřad dospěl k závěru, že požadavek zadavatele obsažený ve smlouvě na veřejnou zakázku, dle kterého je dodavatel povinen předložit potvrzení výrobce nebo výhradního distributora na území ČR o tom, že předmět plnění je nový, není excesivním požadavkem, neboť zadavatel tímto požadavkem sleduje oprávněný zájem obdržet předmět plnění v požadované kvalitě. Dle Úřadu tak zadavatel nestanovil zadávací podmínky v rozporu se zásadou zákazu diskriminace a ani tak, aby některého z dodavatelů zvýhodnil. Uvedený závěr Úřad podpůrně vystavil mj. na ustanovení § 4 odst. 4 zákona č. 181/2014 Sb., o kybernetické bezpečnosti, ve znění pozdějších předpisů (dále jako „**zákon o KB**“), dle kterého nelze nezbytné požadavky vedoucí k dodržení povinností z uvedeného zákona považovat za nezákonná omezení nebo narušení hospodářské soutěže.

III. Rozklad navrhovatele

7. Dne 25. 2. 2019 obdržel Úřad rozklad navrhovatele proti napadenému rozhodnutí, který byl podáním ze dne 5. 3. 2019 doplněn. Ze správního spisu vyplývá, že napadené rozhodnutí bylo navrhovateli doručeno dne 8. 2. 2019. Navrhovatel tak podal rozklad v zákonné lhůtě.

Námítky rozkladu

8. Navrhovatel předně namítá, že Úřad nesprávně právně posoudil relevantní otázku – tedy smluvní požadavek zadavatele na předložení certifikátu o „novosti“ předmětu plnění smlouvy – pročež shledává napadené rozhodnutí nesprávným a nezákonným. Navrhovatel poukazuje na to, že se Úřad měl zabývat také otázkou výlučnosti dotčené smluvní podmínky, resp. tím, že zadavatel nepřipustil alternativní postupy vedoucí k prokázání „novosti“ předmětu plnění. Dle navrhovatele měl tento postup za následek zvýhodnění partnerů výrobce [korporace HEWLETT PACKARD ENTERPRISES (dále jen „HPE“ nebo „výrobce“)], což dle navrhovatele dokládá i fakt, že se zadávacího řízení účastnily pouze dva subjekty, které jsou „preferovanými“ obchodními partnery výrobce. Na tuto námitku navrhovatel dále navazuje v bodě 7 doplnění rozkladu, kde je uvedeno, že se zadavatel dopustil nepřímé diskriminace a omezení hospodářské soutěže, aniž by měl legitimní důvod pro to, aby neumožnil prokázat „novost“ předmětu plnění i jiným způsobem.
9. Navrhovatel dále nesouhlasí s odkazem Úřadu na § 4 odst. 4 zákona o KB. Dle navrhovatele totiž požadavek zadavatele není jediným, který by dokládal „novost“ předmětu plnění, pročež tedy nejde o požadavek, který by byl „nezbytný“ a uvedené ustanovení zákona o KB tak nelze aplikovat. Navrhovatel také poukazuje na to, že toto ustanovení zákona je nutno vykládat restriktivně, neboť jinak by došlo k paralyzování trhu veřejných zakázek v oblasti ICT ve prospěch největších výrobců a dodavatelů ICT technologií.
10. Navrhovatel také uvádí, že výrobce potvrzení o „novosti“ předmětu plnění vystaví pouze svým „preferovaným“ obchodním partnerům, čímž jsou tedy nepřímo diskriminováni navrhovatel a jiní dodavatelé ve stejném postavení.
11. Navrhovatel rozporuje závěr Úřadu o tom, že požadavek zadavatele je odůvodněn i požadavkem na čistotu firmware předmětu plnění. Dle navrhovatele totiž HPE firmware svých blade serverů digitálně podepisuje, což znamená, že do nich nemůže být zasahováno. Navrhovatel také nerozumí tomu, proč je potvrzení výrobce o „novosti“ předmětu plnění větší zárukou bezpečnosti takového zboží, než například neporušené zapečetění daného výrobku. Dle navrhovatele je kýženým dokladem o bezpečnosti dodávaného zboží zejména znalecký posudek.
12. Navrhovatel pokračuje v projevení nesouhlasu se závěry Úřadu ohledně toho, že vystavení potvrzení výrobcem o „novosti“ předmětu plnění je jediný způsobem, jak zajistit bezpečnost takového zboží. Navrhovatel konstatuje, že Úřad není dostatečně odborně způsobilý, aby tuto otázku posoudil, pročež jsou jeho závěry ve vztahu k právě uvedenému ryze spekulativní. Dle navrhovatele si tak Úřad měl zadat zpracování znaleckého posudku nebo požádat o odborné vyjádření jiný správní orgán.
13. Navrhovatel uzavírá rozklad konstatováním, že tvrzení Úřadu o tom, že požadavek zadavatele není excesem, nelze obhájit. Navrhovatel také nesouhlasí s odkazem Úřadu na zadávací podmínky, které koncipovala Mendelova univerzita v Brně, neboť tyto jsou zjevně

irelevantní. Navrhovatel také trvá na tom, že rozhodovací praxe, na niž poukázal v návrhu a ve svých vyjádřeních, je aplikovatelná na daný případ, resp. že Úřad spatřuje důvody, proč danou rozhodovací praxi nepoužít, pouze ve formálních odlišnostech mezi řešeným případem a případy řešenými v rámci rozhodovací praxe, na kterou odkazuje.

Závěr rozkladu

14. Zadavatel navrhuje, aby předseda Úřadu napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil Úřadu k novému projednání.

IV. Původní rozhodnutí o rozkladu a soudní přezkum

15. Předseda Úřadu vydal dne 30. 4. 2019 rozhodnutí o rozkladu č. j. ÚOHS-R0041/2019/VZ-11861/2019/322/JSu (dále jen „**původní rozhodnutí předsedy Úřadu**“), v němž dospěl k závěru, že Úřad napadeným rozhodnutím rozhodl správně a v souladu se zákonem.
16. Následně podal navrhovatel žalobu ke Krajskému soudu v Brně (dále jen „**krajský soud**“), kterou se domáhal zrušení původního rozhodnutí předsedy Úřadu.
17. Dne 30. 9. 2021 vydal krajský soud rozsudek č. j. 29 Af 53/2019-70 (dále jen „**rozsudek KS**“), jímž původní rozhodnutí předsedy Úřadu zrušil a věc vrátil Úřadu k dalšímu řízení.
18. Krajský soud v rozsudku KS dospěl k závěru, že zadavateli nic nebránilo akceptovat i jiný způsob doložení „novosti“ dodávaných komponentů, to ovšem při jejich pečlivém hodnocení z hlediska srovnatelnosti jejich výpovědní hodnoty např. právě s potvrzením od dodavatele či jeho oficiálního zastoupení pro ČR, potažmo z hlediska jejich důvěryhodnosti, spolehlivosti a průkaznosti *per se*.
19. V obecné rovině je požadavek na doložení předmětného potvrzení o „novosti“ dodávaných komponentů dle krajského soudu legitimní a zadavatel je mohl považovat i za preferovaný způsob doložení novosti dodávaných produktů, a to s ohledem na důvody, které uváděl, a také s přihlédnutím k jednoduchosti ověření takového potvrzení v porovnání s případným jiným důkazem o novosti. Na druhou stranu ani takové potvrzení není nezpochybnitelné a nelze vyloučit, že budou existovat srovnatelné průkazné doklady o novosti dodávaných produktů.
20. Dle krajského soudu se Úřad v napadeném rozhodnutí dostatečně nevypořádal s argumentem navrhovatele poukazujícím na mechanismy a možnosti, které umožňují zjistit novost dodávaných výrobků (bod 11 rozkladu) či „čistoty“ firmware (bod 10 rozkladu), popř. zajištění záruky apod. Úřad nezpochybnitelně neuvedl, proč je novost výrobku (a všechny jeho ostatní požadované parametry, atributy a vlastnosti) s to prokázat pouze potvrzením od vybraných subjektů. Krajský soud tak považoval za problematickou výlučnost požadovaného způsobu doložení předmětného potvrzení, tedy bez srovnatelné alternativy, kdy s ohledem na příslušné důvody lze oprávněnost takového požadavku hodnotit minimálně za předčasnou. Takový způsob prokázání novosti výrobku je sice pro zadavatele nejkomfortnější, dle krajského soudu však takové ulehčení si pozice zadavatele není dostatečným důvodem pro omezení hospodářské soutěže, resp. nelze shledat jeho legitimnost, pakliže zadavatel neprokázal, že alternativa by pro něj znamenala „*nepřiměřené náklady či obtíže*“.
21. Krajský soud má za to, že se předseda Úřadu v původním rozhodnutí předsedy Úřadu s příslušnými materiály, přiloženými k rozkladu, výslovně nevypořádal – učinil tak až

ve vyjádření k žalobě, což však není možné považovat za včasné a dostatečné; v tomto smyslu by bylo možné přitakat žalobnímu tvrzení o nedostatečně zjištěném skutkovém stavu ve smyslu § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „**správní řád**“), resp. o nevypořádání se s námitkami navrhovatele.

22. Krajský soud tedy označil za problematické, pokud byla účast navrhovatele v zadávacím řízení fakticky činěna odvislou od vůle konkrétní osoby – výrobce a jeho oficiální zastoupení, a to bez možné alternativy, což mohlo vést ke skryté diskriminaci a omezení hospodářské soutěže (byť je obecně možnost spočívající v alternativním způsobu prokázání novosti dodávaných komponentů legitimní). Pakliže Úřad opakovaně odkázal na to, že je odpovědností každého soutěžitele, jak realizuje svou podnikatelskou činnost, tak přinejmenším v některých případech soutěžitele fakticky (např. na některých specifických trzích) činí závislými na jednání třetích osob, které však nemusí být v souladu se zájmem na otevřené a efektivní hospodářské soutěži.
23. Krajský soud následně označil argumentaci opřenu o zákon o KB za podpůrnou s tím, že klíčová je přiměřenost a důvodnost omezení hospodářské soutěže v intencích zákona – zadavatel i Úřad předpokládají, že jediným skutečným důkazem o novosti dodávaných produktů může být potvrzení výrobce či „oficiálního zastoupení“, přičemž u jiných způsobů takového prokazování dovozují, že mohou být zfalšovány, nebýt průkazné apod. Předmětný požadavek se tedy opírá o „neprůstřelnost“ daného potvrzení. Krajský soud označil za nejasné, proč by, nahlíženo optikou zadavatele či Úřadu, nebylo možné uvažovat např. o zfalšování předmětného potvrzení, o tom, že od doby vydání potvrzení došlo k manipulaci se zbožím apod. Vzhledem k výše uvedenému krajský soud zrušil původní rozhodnutí předsedy Úřadu z důvodu nezákonnosti.

V. Další řízení o rozkladu

24. Po vrácení správního spisu krajským soudem Úřadu pokračuje předseda Úřadu v řízení o rozkladu proti napadenému rozhodnutí. Předseda Úřadu je v dalším řízení vázán právním názorem vysloveným v rozsudku KS.
25. Během dalšího řízení o rozkladu předseda Úřadu nicméně z profilu zadavatele zjistil, že dne 1. 7. 2019 byla uzavřena smlouva mezi zadavatelem a dodavatelem – Asseco Central Europe, a.s., IČO 27074358, se sídlem Budějovická 778/3a, 140 00 Praha 4 (dále jen „**dodavatel**“). Předmět výše citované smlouvy se shoduje s předmětem veřejné zakázky. Zadávací řízení tak bylo ukončeno uzavřením smlouvy. Smlouva byla spolu s výpisem z NEN učiněna součástí spisu sp. zn. ÚOHS-R0041/2019/VZ.
26. Dne 16. 11. 2021 předseda Úřadu určil usnesením sp. zn. ÚOHS-R0041/2019/VZ, č. j. ÚOHS-38221/2021/161/ZSř účastníkům řízení v souladu s § 39 odst. 1 správního řádu ve spojení s § 261 odst. 3 zákona lhůtu sedmi kalendářních dnů k vyjádření se k podkladům rozhodnutí.

Stanovisko předsedy Úřadu

27. Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu rozkladovou komisí jmenovanou podle § 152 odst. 3 správního řádu a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem s přihlédnutím k návrhu rozkladové komise dospěl k následujícímu závěru.

28. Jelikož jsem v průběhu tohoto řízení o rozkladu zjistil, že ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení řízení, bez dalšího jsem napadené rozhodnutí zrušil a správní řízení zastavil.
29. V další části odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu jsou v podrobnostech rozvedeny důvody, pro které jsem přistoupil ke zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení.

VI. K důvodům zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení

30. Dle § 152 odst. 5 správního řádu platí pro řízení o rozkladu ustanovení správního řádu, která upravují odvolání, pokud to nevyklučuje povaha věci.
31. Odvolací správní orgán postupem podle § 90 odst. 4 správního řádu napadené rozhodnutí zruší a správní řízení zastaví, pokud během řízení o odvolání zjistí, že nastala skutečnost, která by jinak odůvodňovala zastavení správního řízení. Výjimkou z tohoto postupu je situace, kdy rozhodnutí o odvolání má význam pro náhradu škody ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem a o změně zákona Česká národní rady č. 358/1992 Sb., o notářích a jejich činnosti (notářský řád) (srov. rozsudek krajského soudu č. j. 31 Af 35/2017-60 ze dne 31. 10. 2018, kde je v bodě 14 uvedeno: *„Pro řádné vypořádání této námítky považuje zdejší soud za nutné vyjádřit se k významu této podmínky, stanovené v § 90 odst. 4 in fine správního řádu. Pojem ‚rozhodnutí‘ v rámci formulace ‚rozhodnutí, které by mohlo mít význam pro náhradu škody‘ je myšleno jiné rozhodnutí správního orgánu než zrušení prvostupňového rozhodnutí a zastavení řízení z formálních důvodů uvedených v § 66 správního řádu. ‚Škodou‘ je pak myšlena škoda způsobená státem při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem ve smyslu zákona č. 82/1998 Sb., o odpovědnosti za škodu způsobenou při výkonu veřejné moci rozhodnutím nebo nesprávným úředním postupem (...), nikoli případný civilní odpovědnostní vztah mezi žalobci a zadavatelem. Ke stejnému výkladu dospívá i odborná komentářová literatura (...)*“ nebo Jemelka, L., Pondělíčková, K., Bohadlo, D.: Správní řád. Komentář. 5. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, s. 502 – 512).
32. Dle § 257 písm. j) zákona je jedním ze zákonem aprobovaných důvodů pro zastavení správního řízení ve věci přezkumu úkonů zadavatele i situace, kdy je na předmět plnění veřejné zakázky uzavřena smlouva. Efekt, který na přezkum úkonů zadavatele má uzavření smlouvy na veřejnou zakázku, je dán zejména § 263 odst. 2 zákona, který v obecné rovině podmiňuje uložení nápravného opatření, kterým má dojít ke zhojení úkonu zadavatele učiněného v rozporu se zákonem, tím, že na předmět plnění veřejné zakázky doposud nebyla uzavřena smlouva (viz § 263 odst. 2 zákona: *„Nedodrží-li zadavatel pravidla stanovená pro zadání veřejné zakázky nebo pro zvláštní postup podle části šesté, přičemž tím ovlivní nebo může ovlivnit výběr dodavatele nebo výběr návrhu a dosud nedošlo k uzavření smlouvy [zvýrazněno předsedou Úřadu], Úřad zruší zadávací řízení nebo soutěž o návrh nebo jen jednotlivý úkon zadavatele.“*). Zastavení správního řízení v situaci, kdy již nelze postup zadavatele zhojit, je pak pouze projevem zásady procesní ekonomie ve smyslu § 6 odst. 2 správního řádu, neboť ve správním řízení o přezkumu úkonů zadavatele, ve kterém již došlo k uzavření smlouvy, nelze dosáhnout kýženého výsledku.

33. Ze správního spisu je pak patrné (viz bod 26 odůvodnění tohoto rozhodnutí o rozkladu), že dne 1. 7. 2019 zadavatel uzavřel na celý předmět plnění veřejné zakázky smlouvu, čímž se naplnila litera výše uvedeného ustanovení zákona, což podněcuje postup podle § 90 odst. 4 správního řádu, tedy obecně napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení zastavit. Lze také konstatovat, že ze správního spisu a ze zadávací dokumentace plyne, že předmět plnění veřejné zakázky je poptáván jako celek, a veřejná zakázka tak není rozdělena na části, pročež tedy lze uzavřít, že smlouva ze dne 1. 7. 2019 zahrnuje celý předmět plnění veřejné zakázky. S ohledem na to, že z procesního postupu účastníků řízení není patrné, že by jiný postup předsedy Úřadu, než zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení v tomto rozsahu, měl význam stran náhrady škody nebo by měl význam pro právní nástupce účastníků řízení, neexistuje zde překážka postupu podle § 90 odst. 4 správního řádu.

VII. Závěr

34. Po zvážení všech aspektů dané věci a po zjištění, že nastala skutečnost, která odůvodňuje zastavení správního řízení ve smyslu § 257 písm. j) zákona, jsem dospěl k závěru, že nastaly podmínky pro zrušení napadeného rozhodnutí a zastavení správního řízení ve smyslu § 90 odst. 4 správního řádu v návaznosti na § 257 písm. j) zákona.
35. Vzhledem k výše uvedenému, když jsem shledal důvody, pro které bylo nutno napadené rozhodnutí zrušit a správní řízení v uvedeném rozsahu zastavit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku tohoto rozhodnutí uvedeno.

POUČENÍ

Proti tomuto rozhodnutí se podle § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 152 odst. 5 téhož zákona, nelze dále odvolat.

otisk úředního razítka

doc. JUDr. PhDr. Petr Mlsna, Ph.D.
předseda Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže

Obdrží:

1. Česká republika – Česká správa sociálního zabezpečení, Křížová 1292/25, 150 00 Praha 5
2. JUDr. Robert Falbr, Kopeckého 1326/47, 169 00 Praha 6

Vypraveno dne:

viz otisk razítka na poštovní obálce nebo časový údaj na obálce datové zprávy